

Position paper zoals deze zal worden ingediend door Samenwerkende Vergunninghouders Adoptie ten behoeve van de Ronde Tafel gesprekken op 24 mei 2017, 10 mei 2017

De vergunninghouders werken vanuit één algemeen overheersend criterium en dat is dat het belang van het kind in elke afzonderlijke adoptieprocedure aantoonbaar en onderbouwd voorop staat. Vergunninghouders zoeken naar ouders voor kinderen en niet andersom. De behoeftes van het kind staan daarbij altijd voorop. De vraag wordt dus gestuurd door de zendende landen ten behoeve van de kinderen. De adoptiefouders worden niet als vragende partij beschouwd. Aanbod van adoptiefouders is nodig voor de vraagstelling vanuit het kind/land van herkomst.

Hoe wij werken

Het adoptieproces is door nationale- en internationale regelgeving omgeven door strikte regels en voorwaarden. Het gaat hier om de Nederlandse wet- en regelgeving, regelgeving vanuit het “zendende” land en het Haags Adoptie Verdrag en de Guide to Good Practice (het handboek dat onder het verdrag is opgesteld). Alle adopties door Nederlandse adoptiefouders vallen onder het Haags Adoptie Verdrag of worden uitgevoerd conform de regels van het Haags Adoptie Verdrag.

De huidige vijf vergunninghouders hebben van het Ministerie van Veiligheid en Justitie toestemming gekregen om te bemiddelen bij interlandelijke adoptie. Bij deze vergunninghouders is zelfstandigheid en verantwoordelijkheid belegd voor de procedure. Elke individuele adoptieprocedure wordt door de Centrale Autoriteit opnieuw getoetst alvorens de vergunninghouders een adoptiekind mogen plaatsen en aspirant adoptiefouders mogen uitreizen. Niet alleen in Nederland, maar ook in het zendende land vinden toetsingen plaats op procedures en vergunninghouders.

Waar het mogelijk en wenselijk is worden kinderen opgevoed door hun biologische familie. Als dit niet mogelijk of wenselijk is dienen andere vormen van permanent gezinsverband met een juridische basis voor het leven in het land van herkomst te worden onderzocht, zonder dat dit leidt tot onnodig verblijf in tijdelijke situaties zoals tehuizen of steeds wisselende pleeggezinnen.

Internationale adoptie is daarbij, een van de opties om kinderen continuïteit in hun opvoeding te bieden in een gezinssituatie waarmee een juridische band voor het leven bestaat als een nationaal adoptiegezin niet mogelijk, gewenst of beschikbaar is.

Dit subsidiariteitsbeginsel, zoals verwoord in het Haags Adoptie Verdrag en de Guide To Good Practice, onderschrijven alle vergunninghouders.

Onze reactie op de brief van de staatssecretaris

De vergunninghouders steunen in het algemeen de reactie van de Staatssecretaris. Met het afschaffen van internationale adoptie worden de belangen van het kind niet gediend. Wij vinden het belangrijk te verwijzen naar verschillende nationale- en internationale onderzoeken waaruit blijkt dat adoptiekinderen in het algemeen beter af zijn met internationale adoptie en het opgroeien in een permanent gezinsverband waarmee een juridische basis voor het leven bestaat. Ook het recent uitgekomen rapport ‘Kind en ouders in de 21^e eeuw’ van de Staatscommissie Herijking Ouderschap stelt dat juridisch ouderschap kan bijdragen aan de continuïteit van de band die ouder en kind hebben en daarmee kan bijdragen aan de verbetering van zowel de feitelijke positie als de rechtspositie van het kind. Daarbij moet bijvoorbeeld ook gedacht worden aan de erfrechtelijke positie van kinderen.

De vergunninghouders betreuren het dat er ook instanties en organisaties zijn, zoals het RSJ, die ervoor pleiten internationale adoptie te stoppen en kinderen, wanneer er geen lokale adoptiegezinnen beschikbaar zijn, blijvend in een geïnstitutionaliseerde omgeving op te laten groeien of in (langjarige) vaak wisselende pleegzorg situaties te verzorgen waarin geen permanente juridische basis ontstaat voor het leven. Ook is hechting en daarmee de kans op een normale ontwikkeling niet gebaat.

De vergunninghouders merken op dat het van groot belang is dat opties in het land van herkomst goed moeten worden onderzocht, goed georganiseerd en beschikbaar moeten zijn. Dit is ook een van de eisen voor toetreding

tot het Haags Adoptie Verdrag. Vaak zijn er in het land van herkomst echter niet genoeg adoptiefouders om alle kinderen die het recht hebben op een nieuw gezin dat ook te kunnen bieden. Daarom steunen de vergunninghouders het uitgangspunt van de Staatssecretaris dat internationale adoptie mogelijk moet blijven.

Wat wij de Tweede Kamer graag willen meegeven

Vanuit zendende landen vallen Nederlandse adoptiefouders positief op vanwege: goede training en goede voorbereiding op algemene zaken (land, reis, overdracht), zorgvuldige werkmethode van vergunninghouders, goed georganiseerd toezicht vanuit de overheid, specifieke en realistische voorbereiding op de inhoud van het kinddossier (bijvoorbeeld raadplegen kinderartsen), in het algemeen een ruime openstelling voor kinderen met een beperking en mogelijkheden voor meerdere kinderen tegelijk in één procedure.

Vanuit vele zendende landen worden expliciet deze pluspunten benoemd en wordt Nederland gezien als een goede partner om oplossingen te bieden voor een gezinsleven voor kinderen waar geen goede alternatieven zijn. Deze afweging omtrent het beste belang vindt in het zendende land én in Nederland altijd plaats op een case-by-case basis zoals het Haags Adoptie Verdrag dat beoogt.

De afgelopen 20 jaar is in Nederland intensief geïnvesteerd in betere voorbereiding van aspirant adoptiefouders, goede begeleiding door vergunninghouders en de kwaliteit en zorgvuldigheid van adoptieprocedures.

Niet voor niets; hoe beter aspirant adoptie ouders zijn voorbereid, hoe groter de kans is dat zij sensitief de opvoeding van hun adoptiekind vorm kunnen geven. Naast vanzelfsprekend de karakterologische kenmerken van adoptiekinderen en het genepakket heeft de mate van sensitiviteit van adoptiefouders en hun omgeving ontegenzeggelijk invloed op hoe kinderen hun eigen weg vinden in hun adoptie. *De vergunninghouders pleiten er voor de mening en ervaring van zendende landen beter te betrekken in de discussie rondom internationale adoptie.*

De vergunninghouders veroordelen alle vormen van illegale praktijken en incidenten rondom opname van kinderen. Juist als vergunninghouders, die vanuit hun roeping en opdracht voor kinderen dagelijks bezig zijn met zorgvuldige procedures, veroordelen wij dit ten zeerste. *Wij hechten eraan te benadrukken dat het tegengaan van illegale praktijken niet wordt opgelost door de juist legale en streng gecontroleerde en gereguleerde adoptieprocedures af te schaffen.* Vergunninghouders zien dat in onderzoeken naar illegale opname telkens wordt aangevoerd dat deze praktijken ontstaan omdat er een “vraagmarkt” zou zijn en omdat er onvoldoende aanbod van jonge gezonde kinderen is. Dit beeld behoeft nuancering. Er zijn steeds minder adoptiefouders terwijl het aantal kinderen die zonder een gezinsverband voor het leven moeten opgroeien zeker niet daalt. Daarnaast merken we op dat de aangehaalde onderzoeken op dit gebied (ook in het RSJ rapport) veelal helemaal geen adoptie relatie (meer) hebben met Nederland, juist omdat er niet aan de beschermende wet- en regelgeving kan worden voldaan en samenwerkingen dus opgeschort worden door de Vergunninghouders i.s.m. de Centrale Autoriteit.

Het is van belang te benadrukken adoptie, omgeven door beschermende wet- en regelgeving in een kwaad daglicht wordt gesteld doordat er mensen zijn die zich inlaten met kinderhandel en illegale opname. Dit wordt door de vergunninghouders veroordeeld en geduid als criminele praktijken, die net als elke vorm van criminaliteit moet worden aangepakt.

De vergunninghouders zijn met de staatssecretaris voorstander van een nadrukkelijker rol van betekenis van de Centrale Autoriteit naar contactlanden toe. Meer zicht door de Centrale autoriteit op de handelswijze van de zendende landen is een zinvolle bijdrage aan het bewaken van de kwaliteit van adoptieprocedures. De afgelopen decennia zijn er veel ontwikkelingen geweest in en rond het adoptieproces. Alle vijf de vergunninghouders zijn te allen tijde bereid om, samen met de staatssecretaris en partners in de zendende landen, te kijken op welke manier de procedures nóg beter geregeld kunnen worden. Het belang van het individuele kind staat voor de vergunninghouders altijd voorop.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Sanne Buursink, voorzitter van de Samenwerkende Vergunninghouders Adoptie, via sanne@anewway.nl